

عنوان مقاله:

جایگاه فرهنگگرایی در توسعه پایدار شهرها؛ مورد مطالعه: شوشترنو

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری ایرانی، اسلامی (سیمای دیروز چشم انداز فردا) (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سعید یدالهی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، موسسه آموزش عالی علامه دهخدا قزوین

مسعود رجایی - دانشآموخته مهندسی شهرسازی، موسسه آموزش عالی اشراق بجنورد

پریسا روشنی - دانشجوی دکتری شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

برخی از صاحب نظران مسائل شهری در قالب فرهنگ گرایی معتقدند از آن جایی که پایداری بسیاری از شهرها در طول قرن ها به برکت ارج نهادن به فرهنگ بوده پس به صورت کاملاً یک طرفه، شهر و معماری بایستی از فرهنگ و تفکر انسان و جامعه تأثیر پذیرند. به منظور واریسی چنین دیدگاهی و دستیابی به پاسخی مستدل، بررسی تأثیر تبعیت از فرهنگ در پایداری شهرها می تواند راهگشا باشد. از این رو پژوهش حاضر با نظر به این که شوشترنو، به عنوان نوشهری با طراحی اندیشیده ی منبعث از فرهنگ های ملی و محلی مطرح می باشد، موردپژوهی در آن را پیگیری کرده است تا به تبع بررسی میزان مطابقت شوشترنو با اصول توسعه پایدار شهری؛ تأثیرات تبعیت از فرهنگ، بر شاخص ثبات توسعه ی پایدار مشخص شود. در این راستا فرآیند کلی تحقیق بر پایه ی روش توصیفی - تحلیلی استوار است و در جمع آوری اطلاعات از روش های کتابخانه ای و پیمایشی بهره گرفته شده است. طوری که در نهایت، نتیجه نشانگر لزوم تشخیص فرهنگ های کاذب یا سست بنیان، و تفکیک آن ها از فرهنگ های ارزشمند، در جهت توجه هم زمان به دو قلمرو تاثیرگذاری محیط مصنوع بر فرهنگ و تاثیرپذیری محیط مصنوع از فرهنگ می باشد و نادیده انگاشتن این امر، موجبات ناپایداری در طراحی و برنامه ریزی شهر را پدید می آورد.

کلمات کلیدی:

فرهنگ گرایی، نوشهر، شهرسازی اسلامی، توسعه ی پایدار شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/471327>

